

TrekKersbode

Tijdschrift van de Belgische Touwtrek Bond

Beste Touwtrekker,

Het GENSB nadert nu met rasse schreden. Bij het ontwerpen van deze bode waren er 43 teams ingeschreven en een 470 touwtrekkers zullen in Retie overnachten. Nog voor het toernooi van start gaat kunnen we spreken van een succes.

Maar succes komt niet zonder werken. Er is, door een beperkte groep, al bergen werk verzet, maar er gaat nog een hele berg werk volgen. Dit is dan vooral werk waar we op iedereen rekenen. Er is voor ieder lid wel werk dat bij hem/haar past.

Ook de verenigingen waar jeugdwerking een "ver van mijn bed show" is roepen we op om mee te werken. De opbrengsten komen namelijk ten goede aan heel BTB en de touwtreksport in het algemeen. Net voor de verenigingen zonder jeugd is het veel gemakkelijker om mensen vrij te maken.

We rekenen dus op iedereen !!
De redactie.

TrekKersbode -online

onderdeel van <http://www.touwtrekken.be>

e-mail : trekkersbode@touwtrekken.be

Editie augustus 2007

Freedom	Blz 2
Da mag nie	Blz 4

“Freedom” : Touwtrekken voor filosofen

“Freedom” : Het is niet alleen de naam van een Touwtrekploeg van een 3-tal jaar geleden of een beklijvende uitroep in een Mel Gibson-film. Het is ook één van de grootste verschillen tussen mens en dier : de mens heeft “een keuze”, een dier zou altijd zijn instinct volgen. Het gevoel niet meer vrij te zijn, schijnt voor vele gedetineerden de grootste straf (waarbij het al-dan-niet hebben van luxe,... minder belangrijk zou zijn). (Geert Versieck)

Precies daarom zijn er sprinters, hordenlopers, 400m, 800m,...tot zelfs marathonlopers toe. Maar er zijn ook minivoetballers en (veld-)voetballers, zoals er ook boogschutters op de liggende of staande wip zijn. Bij de zwemmers : vindersslag, rugslag, schoolslag, crawl, afwisselend... . Wat is het leukste ? Iedere liggende wipschutter zal “liggend” antwoorden, de anderen... niet.

En toch blijven alle varianten bestaan.

We leven misschien in een egoïstische maatschappij : “Mijn idee is juist, het andere niet.”, en willen daarom het grote gelijk hebben. Maar de mens maakt een denkfoutje : we zien alleen maar wat we willen zien : onze zelfbevestiging. “Zie je wel!” Horen we dan ook al te vaak.

Touwtrekken is voor mij een prachtige sport : we hebben verschillende varianten “voor elk wat wils”. We hebben Indoor (hoewel niet veel in België)- Outdoor,... zie eerder.

De zware krachttrekkers kunnen zo hun ploeg bouwen voor de zestallen, gemengde ploegen ook. De meer atletische figuren zullen hun bevestiging zoeken in de stabielere (langere)

De mensen hebben ook de keuze tussen verschillende sporten... afhankelijk van lichaamsbouw, interesse, beschikbaarheid,... kies je wat jou het beste ligt.

Nu zijn er zoveel voorkeuren en smaken als er mensen zijn. Tussen al die sympathieke, intelligente, mooie,... (oeps, projectie) mensen die voor touwtrekken kiezen zijn er nog verschillende richtingen : zestal/gewichtsklassen/indoor-outdoor-maneges-strand/met pils... .

Wat is het beste? Iedereen vindt van zichzelf dat hij de juiste keuze maakte, en de ander dus een foute of toch minderwaardige.

Het doel is binnen elke sport nochtans hetzelfde voor iedere variant : de vlugste, mooiste, meest precieze,... .

achtallen met gewichtsklassen. DEZE KEUZEMOGELIJKHEID IS EEN TROEF VOOR DE VERDERE UITBOUW VAN ONZE SPORT.

We mogen ons dan ook niet laten vangen en de verschillende varianten laten versmelten, want dan sluiten we teveel mensen uit. Wie wil krachttrekken kan dit. Wie met gewichtsploegen wil trekken kan dit ook. FREEDOM ! Het is natuurlijk wel jammer te noemen dat niet meer ploegen wat meer proeven van beide varianten, maar vasthouden aan "hun" variant. Het zou de Belgische ploegen dichter bij mekaar brengen... op meer dan één manier, hebba 'em.

Een tijdje geleden zei een officiële Belgische scheidsrechter (die ik nochtans erg respecteer) me nog "de zestallen is zelfs geen officiële klasse". Wablieft? We organiseren zelfs een officieel Belgisch Kampioenschap, ieder jaar (en al langer dan de achtallen), met vaste regels... De goede man bedoelde natuurlijk "Het is geen officiële TWIF-klasse" (wat slechts één variant is).

Maar opnieuw projecteerde hij "zijn waarheid". (De man is nochtans "onverdacht", want hij toonde al meermaals ook een groot hart voor recreanten te hebben.) Hopelijk hebben de nieuwe scheidsrechters dus bij hun opleiding meer gezien dan alleen de TWIF-regels (hoe belangrijk ook.)

Hebben we in al onze eigen gedrevenheid nog oog voor touwtrekkers die kiezen om NIET te trainen, of NIET alles in functie van het klassemment te zien... Of die voor het plezier komen en tussendoor een hotdog eten, of bier drinken. Of mogen deze mensen daar NIET voor kiezen? Of mogen ze niet kiezen om enkel onder de eigen kerktoren te blijven trekken. Hoeveel zo 'n ploegen zijn er niet? Zij hebben toch ook recht op

een verzekering,... .Het zijn nochtans ook touwtrekkers, maar toch zijn ze ferm ondervertegenwoordigd bij onze Bond.

Of gaan we hen na een jaar ook weer overtuigen van ons GELIJK, en pushen voor een goed resultaat?

Sta ikzelf boven dat zoeken naar zelfbevestiging, met bijhorende denkfout? Neen, natuurlijk niet : ik ben overtuigd van de schoonheid van de Touwtreksport : als ik meer mensen kan laten aansluiten, bevestigt dat mijn gelijk. Ik denk dan ook meer in functie van "het Touwtrekken" dan van alleen maar onze eigen ploeg! Wie doet mee?

Geert Versieck

P.S. : Toen Versieck twee jaar terug een apart tornooitje opzette voor 8-tallen 640kg, schreef daar - raar genoeg - geen enkele westvlaamse ploeg voor in... .

DA MAG NIE !!!

Deze maand een foto van onsportief gedrag. Op deze foto is het vrij duidelijk te zien, wat niet altijd het geval is. Soms is het minder duidelijk, maar niet minder onsportief. (Tekst Jan Lenaerts, 2de visie Christel Heylen, foto Eddie van Raamsdonck)

Toevallig viel mijn oog op deze foto door door Eddie van Raamsdonck genomen is op het Nederlands kampioenschap. Je zou op dit niveau toch wel denken dat een coach het risico van zijn daden kan inschatten.

Toch word het risico regelmatig genomen. Op het laatste GENSB in Zwitserland was er, voor zover ik goed geïnformeerd ben, zelfs een coach die rustig meetrok met zijn ploeg. Hoe goed je dit ook kan verstoppen ... vroeg of laat word dit ontdekt en dan zijn de gevolgen niet gering.

Misschien halen de ploegen wel voordeel uit het feit dat de straf erg zwaar is en de scheidsrechter wel 200% zeker moet zijn voor hij deze straf uitspreekt. Waar bij gewone overtredingen steeds met aanmaning en eventueel waarschuwingen word bestraft is de straf voor onsportief gedrag **minimaal** het verlies van de wedstrijd.

In de Twif rules artikel 24 punt 7 lezen we over de

bevoegdheden van de scheidsrechter **"disqualify a team without caution which he deems to be guilty of ungentlemanly conduct, by word or act, which is likely to bring the sport into disrepute."**

Wanneer de scheidsrechter de wedstrijd heeft afgefloten voor onsportief gedrag, en dus beslist heeft dat er voor hem sprake was van "in diskrediet brengen van de sport", zal artikel 23 van de TWIF rules in werking treden. **"In case Clubs and/or Individuals at an event are liable of action of bringing the tug of war sport into disrepute, the Referee, Controller and the Chief Judge, in coordination with each other, are empowered to expel the club and/or individuals from further participation during the event. The Referee shall prepare a report to the TWIF ExCo, which in accordance with Article 12 of the Constitution might take further disciplinary action against**

the club and/or individuals". Dit betekent dat de hoofdscheidsrechter erbij word geroepen en deze kan oordelen over verdere sancties.

Afhankelijk van de overtreding zal er mogelijk een sanctie worden uitgesproken voor de deelnemer of voor het hele team. In geval zoals op deze foto gaat men bijvoorbeeld proberen te oordelen of er een systeem is binnen het team om dit uit te voeren of dat dit enkel om een onbezonnen poging van een coach gaat.

Een voetje voorzetten of meetrekken als coach is gewoon heel duidelijk dat dit niet mag. Voor coachen die dit doen moeten we weinig medelijden hebben.

Anderzijds zijn er soms fouten waar ik het als scheidrechter wel moeilijk heb om deze zware straf uit te spreken. Op Recreantentoernooien in West-Vlaanderen zien we tijdens de trek wel eens dat de coach het touw bij de ankerman opzij gooit. In Antwerpen zien we één Coach wel eens een tikje onder de bips of een duwtje op de schouder geven van zijn -12 jarige. Dat zijn momenten dat de scheids wel eens de ogen dichtknijpt. Ook al gaat hij bij dat dichtknijpen zelf in de fout.